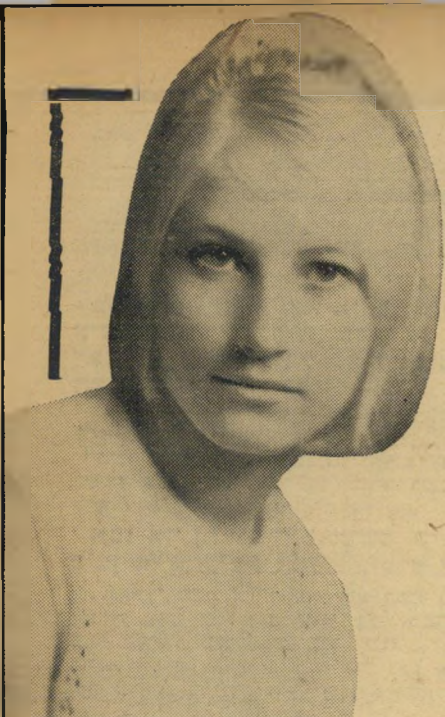

במרפאה קסנה ביפו, כשהיא בת 16 בלבד, נערה זו

מתתה בשעת הפלה

בגיל ששִׁיעֶשְׂרָה היא כבר היתה יפה מאד. היו לה שערות בלונדיות ארוכות ועיני תכלת. היא היתה גבוהה, נעריה, עליוזה ומלאת-חיים. והשבוע היא מתה.

★ ★ ★ חלומה עמד להתגשם

שנות חייה הראשונות לא היו קלות. הוריה, יוצאי רוסיה, קיבלו תמיכה מלישכת-הסעד, וגרו בדירה בת שני חדרים

כלום, והוסיפה: את תקומי, ואפילו לא תר-גישי מה שהיה לך. האחות אמרה לי לחכות בחדר ההמתנה, ומיד לאחר שיגמרו את הגרידה — אוכל לראות אותה, ואחותי ניגשה, והשאירה אצל לי את התיק שלה. ואז היא נכנסה לחדר הרופא.

★ ★ ★ "הכל בסדר!"

בשעה שתיפיעשרה האחות יצאה, ואמרה לי לחכות רגע, כי אחותי הוכי נסה לחדר ההתאוששות, ושזה החדר ש-שוכבים בו אחרי שגומרים לעשות את הגרידה. כעבור רגע חזרה האחות ואמרה לי שאני יכולה לראות את אחותי.

נכנסתי לחדר. היא שכבה על בטנה, מכרי סה בסדין. לא הבנתי למה היא שוכבת על הבטן, ובפרט שראיתי בדיוק מולה בחורה אחרת, גם היא אחרי גרידה, ששוכבת על הגב. התבוננתי באחותי, היא לא זזה.

בגרות

האחות הרגישה איך שאני מסתכלת, או היא עמדה כל הזמן על ידי. היא הסבירה לי שאחותי שוכבת על הבטן רק בגלל זה נרקזה, ושכדאי לי ללכת הביתה ולבוא בשעה ארבע אחרי-הצהריים, לקחת אותה. ניגשתי לחדר הרופא כדי לשאול אותו אם הכל עבר בסדר. האחות תיכף רצה אחרי, טובבה אותי בכיחן החוצה, ואמרה לי: אין צורך להיכנס לרופא, הכל בסדר! הלכתי הביתה, וחזרתי למרפאה אחרי זה צהריים, בשעה שלוש וחצי.

★ ★ ★ להמתנה דרך החלון

רגעתי למרפאה, וראיתי ליד הדלת מתוח וילון. תיכף הרגשתי שקרה אסון. פתאום יצאה אשה מהמרפאה ואמרה לי: "היא איננה כאן!" שאלתי מה פירוש איננה כאן? הרי אמרו לי לבוא הנה ולקחת אותה?

אחות אחרת שמעה את השיחה, ואמרה לי: "אחותך לא הרגישה טוב. היא נחלשה, והי רופא היה נאלץ לקחת אותה לבית החולים צהלון."

רצתי כמו משוגעת לבית-החולים צהלון. כל הדרך בכיתי. כשהגעתי, נכנסתי אל כל החדרים לחפש אותה, אבל לא מצאתי. ראיתי שתי אחיות שעומדות ליד הסלפון, ושאלתי אותן אם הן ראו את אחותי. הן לא ידעו דבר, אבל התקשרו עם הרופא. ופתאום שמעתי איך האחות אומרת בטלפון בבול-גרית: "לא, אני לא יכולה להגיד לה." כש-שמעתי את זה, חשבתי שאני מתעלפת. אחרי רגע בא רופא אחר. הוא ניגש אלי, ואמר

להיות ספרית גדולה, במספרה קסנה, ש-חיה שייכת לה בלבד. חלומה השני היה — להינשא לידידה יפה התואר.

את הדבר הראשון כמעט והגשימה. בגיל 16, חודש לפני מותה, הצליחה לרכוש את מכונת-הייבוש הנכספת. היא היתה מאוש-רת. חלומה עמד להתממש.

אך לא כן הדבר השני. לכאורה היה הכל נפלא. היא ואחובה היו מאורסים, ועמדו להתחתן. אבל אז הוא פוטר מהמפעל בו עבד, כשצומצם בגלל ה-מיתון. הוא נשאר מחוסר-עבודה. ובדיוק אז גילתה שהיא הרה.

סיפרה אחותה שז המנוחה, כי

נעורים

שהיא נתונה עדין כהלם, וזכוישה שחורים:

אחותי באה אלי ואמרה לי בככי: "אני פוחדת שאני בהריון. איך אני יכולה להת-חנן עכשיו, ולגדל ילד, עם בעל שהוא בלי עבודה, וביחוד כשאני עובדת קשה כדי לעזור בפרנסה של אבא ואמא?"

ראינו שהילדה במצוקה. היא לא רצתה להיפגש עם ארוסה, ואפילו לא רצתה שהוא יידע על ההריון. היא סבלה מאד. בסוף אבא ואני ליווינו אותה למרפאה של הרופא, ש-נטצאת ביפו, כדי שהוא יבדוק אותה. זה היה ביום רביעי, יומיים לפני מותה.

הרופא ערך את הבדיקה, ואמר לנו שהיא נמצאת בחודש השני להריונה. הוא שאל את אחותי מה היא רוצה לעשות, והיא ענתה לרופא שהיא רוצה לעשות הפלה, ו-שאלה אותו אם אחרי זה היא עוד תוכל ללדת. הרופא אמר לה שהוא לא יכול להבטיח כלום.

"אני הייתי מאד מודאג", סיפר אביה. "שאלתי את הרופא איך המצב, והסברתי לו שהמצב שלי קשה — ובגלל זה הבת שלי הקטנה לא יכולה להתחתן עם ארוסה. ה-רופא הרגיע אותי, ואמר שהכל יהיה ב-סדר."

שאלתי את הרופא כמה זה צריך לעלות לנו, ממשיכה האחות. הרופא אמר שאנחנו צריכים לשלם לו 200 לירות. הוא לקח מ-איתנו 20 לירות בשביל הבדיקה, כולל ער-בון שאחותי המסכנה תבוא אליו ביום שישי, בשעה 11.30, לעשות גרידה.

ביום שישי באתי עם אחותי למרפאה של הרופא. חוץ מהריון היא היתה לגמרי לגמרי בריאה. כשנכנסנו למרפאה, קיבלה אותנו בחורה גבוהה עם משקפיים, ואמרה לנו ל-חכות קצת.

אחותי שאלה את האחות אם מרגישים כאבים. האחות אמרה לה שהיא לא תרגיש

ידידות

ביפו. בחדר אחד היא ישנה עם הוריה ואחיה, בחדר השני גרה אחותה הבכירה, עם בעלה ושלושת ילדיהם. אביה ואחיה עבדו כעב-לונים, ובקושי השתכרו. לבסוף היא נאלצה להפסיק את לימודיה.

ליפהפיה הקטנה מיפוי היו חלומות ושאי-פות צנועים בתכלית. כספרית קסנה, ש-חלה לעבוד במספרה גדולה — היא שאפה

* המופיעה בכל התמונות בעמוד זה. משמאל: ליד ארוסה.

לי שהביאו את אחותי לבית-החולים במצב אנוש.

ואז הבנתי שהיא מתה.

דבר ראשון רצתי הביתה. בדרך פגשתי את אבא עם אחי. סיפרתי להם. הם נהיו המומים לגמרי.

זה כמו חלום בלהות: ראיתי אותה לפני כמה שעות, והיא היתה בת 16, ויפה כמו פרח, ועכשיו איננה יותר?

אחי מיד עלה על האופניים כדי לחפש את הרופא שביצע את הגרידה. במרפאה אמרו שהוא בבית-החולים. בבית-החולים אמרו ש-הוא נסע לספר להורי על מות אחותי. אבל זה לא היה נכון. הוא אפילו לא בא להודיע לנו. אחי מצא את הרופא בדיוק כאשר ה-שוטרים הכניסו אותו לגיידת.

באותו זמן אבא ואני חזרנו בריצה מטור-רפת לבית-החולים, כששינינו המומים לגמרי.

ארוסין

ושם אמרו לנו שאחותי נלקחה אל המכון הפתולוגי.

המשכנו לרוץ לשם. במכון הפתולוגי ביי-קשתי מהשוטר שיתן לי לראות את האחות שלי. לבסוף הרשו לי להסתכל דרך החלון וראיתי אותה שוכבת על מן עגלה כנו, והיא היתה מכוסה בשמיכה חמה, צבעונית. ראיתי את הפנים שלה. הם היו כחולים.

יותר מאוחר ביקשו מאתנו שנחתום ש-אנחנו מסכימים לניתוח-שלאחרי-המות. הם-כמנו.

אנחנו רוצים שיוודע איך היא מתה.

★ ★ ★ מיתת של אדם אחר

עיד כאן סיפורה של אחות הנערה. ה-רופא והאחות, שביצעו את הגרידה, נעצרו, ושותררו בערבות של 3000 ל"ל כל אחד. שמותיהם נאסרו לפירסום.

הם עלולים להישלח לחמש שנות מאסר, בגלל הבאת אשה לידי הפלה, על פי סעיף 175 לפקודת החוק הפלילי, משנת 1936.

אך הם צפויים ל-20 שנות מאסר לפי סעיף 212, הקובע: "כל הגורם למיתתו של אדם אחר על-ידי מעשה או אי-מעשה בלתי-חוקי — יאשם בהריגה."

